

Arrest

nr. 165 485 van 11 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. RUMONGE loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X 1990 in X (of X) een dorp in de regio van Jigley van het district Beledweyne in de provincie Hiraan. U verklaart dat Al Shabaab op een dag langskwam en uw familie vroeg om een belasting van 2000 dollar. Jullie verzetten zich en verklaarden dit niet te willen betalen. Uw broer werd ter plaatse neergeschoten. Uw zus, die de mannen sloeg met een stok, werd samen met u meegenomen. U verklaart dat uw zus zou uitgehuwelijkt worden aan één van de moedjahedien. Uw zus sprong echter van de rijdende auto, brak haar bovenbeen en werd achtergelaten. U werd gedurende vijftien dagen opgesloten en kreeg te horen dat u een zelfmoordaanslag zou moeten plegen. Op een avond kon u echter ontsnappen.

U reisde via Mandera naar Nairobi en via een u onbekend land naar België waar u op 3 mei 2015 aankwam en op 4 mei 2015 asiel aan vroeg bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

U verklaart immers afkomstig te zijn uit dorp Yuub in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan, Zuid- en Centraal- Somalië en er vanaf uw geboorte – 1 januari 1990 – tot uw vertrek – maart 2015 – verbleven te hebben (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 5 en p. 21). Er wordt echter vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw herkomst bevestigd en beoordeeld. U hebt niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Yuub in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan, Zuid- en Centraal Somalië.

Vooreerst is uw geografische kennis beperkt en/of komt zij geenszins overtuigend over. Zo kunt u zeer veel dorpen benoemen in verschillende richtingen van Yuub (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 4 en p. 5). Toen echter om verduidelijking werd gevraagd, kwam uw kennis duidelijk ingestudeerd over.

Zo is het opmerkelijk dat het dorp Yuub op geen enkele kaart in het bezit van het CGVS kon teruggevonden worden. U verklaart dat Yuub in de regio van Jigley ligt en dat het dorp in het district Beledweyne ligt. Toen u echter gevraagd werd welke dorpen er tussen Jigley en Yuub liggen verklaart u dat Bulo Comar, Dolo Biiciid, Dolo Qoy(an), Samatare en Caqaboy ertussen liggen (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 4). Uit informatie blijkt echter dat Dolo Qoy(an) ten noorden van Jigley ligt terwijl Dolo Biiciid in ten zuiden van Jigley ligt. Bovendien liggen Samatare en Caqaboy op een ruime afstand van Jigley en in een ander district nl. Bulo Burte. Uw verklaringen dat Yuub in het district Beledweyne ligt, nabij Jigley gesitueerd is én via Samatare en Caqaboy te bereiken is, vallen onmogelijk te rijmen met elkaar.

Er werd u tevens gevraagd om de dorpen naar Beledweyne op te sommen vanaf Yuub. Vanaf Yuub zou u via Don Dheere, Dur Dur, Golow, Jaadley, Bayr, Logo Yelow, Thehey, Macagal Beledweyne bereiken (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 5). Het is merkwaardig dat u niet lijkt te weten dat er tussen Macagal en Beledweyne nog een aantal dorpen gelegen zijn. Opmerkelijker is dat u dorpen dicht bij uw eigen dorp niet vermeldt. U vermeldt vooreerst de dorpen tussen Jigley en Yuub die u eerder wel aanhaalde niet (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 4). Ook vergeet u Iskushuo/Iskushub, Dhenle, Qurdun en Dancad te vermelden waarvan uit kaartmateriaal blijkt dat ze tussen Jigley en Jaadley gelegen zijn. Er werd u bovendien gevraagd of u het dorp Iskushub/Iskushuo kende. U verklaart er nooit van gehoord te hebben (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 19). Het is opmerkelijk dat u bij de opsomming dorpen kent die ver van uw eigen dorp gelegen zijn terwijl u dichterbij gelegen dorpen niet vermeldt. Zelfs niet toen u specifiek de naam van het dorp gegeven werd. Het feit dat u veel dorpen kan benoemen in uw regio maar dat, wanneer deze kennis vervolgens meer persoonlijk wordt bevestigd, u toch incorrecte informatie geeft doet uw kennis ingestudeerd overkomen.

Daarnaast is ook uw kennis van de clans en de clansituatie in uw regio onvoldoende en op een aantal vlakken foutief. U stelt namelijk dat er in uw regio van herkomst geen clanconflicten zijn (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 13). U herhaalt dit later nog een keer. U stelt namelijk dat er zeker geen

clanconflicten waren en dat Somaliërs die daar wonen geen problemen hebben onderling (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 21). Nochtans blijkt uit verschillende bronnen dat in uw district in Beledweyne veel clanconflicten worden uitgevochten waarbij veel dodelijke slachtoffers vallen. Daarnaast stelt u dat in uw regio Gaaljecel en Hawadle wonen. Toen u om verduidelijking gevraagd werd tot welke clangroep de Gaaljecel-clan behoort, verklaart u dat ze niet onder de Hawiye vallen (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 12). Uit informatie blijkt echter dat de Gaaljecel een subclan zijn van de Gugundabe Hawiye. Van de Hawadle-clan verklaart u dat ze Somaliërs zijn. U weet evenmin tot welke clan ze behoren (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 13). Uit informatie blijkt dat de Hawadle-clan ook een onderdeel zijn van de Hawiye. Van u, die stelt van de clan Badi Adde clan - een subclan van de Hawiye - te zijn en uw hele leven woonachtig te zijn in het district Beledweyne, kan op zijn minst verwacht worden dat u op de hoogte bent van de subclans van Hawiye-clans in uw regio en de plaatselijke clanconflicten.

Ook over andere clans in Somalië is uw kennis beperkt. Tijdens het gehoor werd u gevraagd of u naast Hawiye nog andere clans kende die woonachtig waren in Somalië. U verklaarde dat de Hawiye daar woonden en geen andere. U benoemde daarnaast nog de hierboven besproken Hawadle (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 13). Verder in het gehoor blijkt u, gevraagd naar de meerderheidsclans in Somalië, slechts drie van deze clans te kennen nl. Hawiye, Darood en Isaaq (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 24-25). Uit informatie van het CGVS blijkt dat de Somalische meerderheidsclans Dir, Isaaq – waarover twijfel bestaat of ze al dan niet tot de Dir behoren – Darod en Hawiye zijn. Meestal worden Rahanweyn (ook wel Digil & Merifle geheten) hier ook aan toegevoegd. Gezien het belang van het clansysteem in de Somalische maatschappij is het uitermate vreemd dat u slechts twee of drie van de vier meerderheidsclans blijkt te kennen.

De geloofwaardigheid van uw bewering uit Hiraan en Zuid-of Centraal-Somalië afkomstig te zijn wordt bijkomend ondergraven doordat uit uw verklaringen blijkt dat uw kennis over de machthebbers in uw regio Hiraan en in Beledweyne bijzonder beperkt is. U verklaart enkel Dhuxul Hussein Abdi te kennen als leider van Al-Shabaab maar geeft verder geen informatie over de man (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 27). Volgens uw verklaringen kent u geen andere Al-Shabaab leiders in Hiraan omdat de namen niet vrijgegeven worden (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 28). Nochtans zijn er Al-Shabaab leiders van Hiraan zoals Yusuf Ali Ugaas en Sheikh Mohamed Mire bekend. Hun namen worden gebruikt in de pers en zijn dus wel degelijk bekend in de regio. Er werd u verder gevraagd naar Al-Shabaab leden in Somalië maar naast Godane en Sheikh Dahir Robow Mansur kent u geen andere leider van Al-Shabaab (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 27). Van de laatste naam dient opgemerkt te worden dat Sheikh Dahir Aweys en Sheikh Mukthar Robow (Abu Mansur) als Al-Shabaab leiders gekend zijn maar er geen Al-Shabaab leider bekend is met de naam Sheikh Dahir Robow Mansur.

Uw kennis aangaande de machthebbers van de regering in uw regio is eveneens uitermate beperkt. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u niet op de hoogte bent van het moment waarop de regering de macht overnam van Al-Shabaab in Beledweyne. U stelt dat het lang geleden moet zijn maar geeft verder geen aanwijzing hoe lang geleden (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 25-26). Uit informatie blijkt dat Beledweyne begin 2012 bevrijd werd. Verder werd u de naam Osman Abdi Qallaow gegeven. U kon geen informatie over hem geven (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 15). Nochtans was hij volgens informatie de districtscommissaris van Beledweyne in 2014. Ook werd u de naam Abdifatah Hassan Afrah gegeven. Van hem verklaart u uiteindelijk dat hij de leider van Beledweyne moet zijn terwijl uit informatie blijkt dat hij de gouverneur van Hiraan is. Gevraagd naar een leider van Hiraan verklaart u uiteindelijk zich niets te herinneren van de politiek (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 16). Het is opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de machthebbers in uw district en provincie en evenmin van de leidende figuren van Al-Shabaab in uw regio. Zelfs van iemand die op het platteland woont kan verwacht worden dat hij toch een notie heeft van de machthebbers in de regio temeer u aangeeft dat u naar de radio luisterde in Somalië (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 17 en p. 21).

Vervolgens is het merkwaardig dat u als veehouder niet op de hoogte bent van de verschillende seizoenen in Somalië. (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 9-10). U kan enkel Jilaal benoemen. U plaatst dit seizoen bovendien in de verkeerde periode van het jaar. U verklaart namelijk dat het tijdens maanden Zaka en Safar zou zijn terwijl uit informatie blijkt dat het op dat moment regenseizoen of Gu is (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 9). Het regenseizoen plaatst u dan weer in Soon, terwijl uit info blijkt dat het dan droogseizoen Jilaal is (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 9). Van u die verklaart als veehouder werkzaam te zijn kan op zijn minst verwacht worden dat u op de hoogte bent van de seizoenen en de periode waarin het regent en waarin het droog is.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u de gangbare benaming van het Somalisch geld niet kent. U verklaart dat het geld 'duizend' geheten wordt. Het is merkwaardig dat u de meer gebruikelijke naam Somalische Shilling niet kent. Het is ook merkwaardig dat u niet weet wat er op de achterkant van het biljet staat. U verklaart dat er een bank op staat om dan later te stellen dat u zich toch niet herinnert wat er op de achterkant staat (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 8). Uit informatie blijkt dat op de achterkant van de Somalische Shilling de haven van Mogadishu en de kade afgebeeld staan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiraan, Zuid- en Centraal- Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23 september 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit/ herkomst, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 2). U werd op het einde van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Hiraan. Er werd u gevraagd of u daar iets aan toe te voegen had (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 29). U bleef bij uw bewering afkomstig te zijn uit het dorp Yuub in het district Beledweyne van de provincie Hiraan, Zuid- en Centraal- Somalië en nooit ergens elders verbleven te hebben (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 29). Er werd u nogmaals gevraagd of u het zeker was dat u niet vroeger vertrokken was of op een andere plaats leefde voor uw komst naar België. U verklaarde het zeker te zijn (CGVS, d.d. 23 september 2015, p. 32).

U gaf zelf geen zicht op uw werkelijke streek van herkomst. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u hoe dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië, niet aangewezen is dat u naar Zuid- en Centraal-Somalië zou worden teruggeleid."

1.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een "Declaration of Nationality" van 18 februari 2016 neer. De commissaris-generaal legt "COI Focus: Somalië: betrouwbaarheid van (identiteits)documenten" van 1 april 2014 neer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 december 2015 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker meent dat hij wél "zeer duidelijk (heeft) aangegeven waar te zijn geboren en waar te hebben gewoond tot haar vertrek uit Somalië".

Hij stelt dat "het niet aan haar kan verweten worden dat de kaarten van verwerende partij niet gedetailleerd genoeg zijn om elk dorp in Somalië te weten liggen". Het is, aldus verzoeker, "niet omdat de verwerende partij het dorpje van verzoekende partij niet kan lokaliseren aan de hand van haar beschikbare kaarten, dat het dorp niet zou bestaan", temeer daar hij "heeft aangegeven waar haar dorp ligt en welke dorpen er in de buurt liggen, allen kunnen inderdaad teruggevonden worden in het district Beledweyn".

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal "het verschil tussen dorpen en districten niet goed begrepen heeft tijdens het gehoor, doch betekent dit niet dat haar gehele asielrelaas in twijfel moet

worden getrokken". Verzoeker stelt dat hij getracht heeft "zoveel mogelijk informatie te verschaffen aangaande haar leefomgeving". Dat zijn kennis ingestudeerd zou zijn wenst hij "met klem tegen te spreken". Hij stelt dienaangaande: "Indien dat het geval zou zijn en zij zou liegen over haar afkomst en nationaliteit (wat in casu dus niet het geval is) – zou zij toch voor een grotere stad geopteerd hebben, waar veel makkelijker informatie over te vinden is en zou zij toch niet opteren voor een dorpje zo afgelegen waar zelfs verwerende partij geen informatie over beschikt?".

Waar de bestreden beslissing aanvoert dat verzoeker geen dorpen opnoemt die dicht bij zijn dorp liggen, vraagt verzoeker zich af: "Hoe kan verwerende partij eerst stellen niet te weten waar het dorp van verzoekende partij gelegen is, om dan tegelijkertijd te stellen dat zij niet de dorpen in haar omgeving opsomt?". Volgens hem is "enige voorzichtigheid bij de beoordeling aangewezen gezien verwerende partij zelf aangeeft niet te weten waar precies het dorpje van verzoekende partij gelegen is".

Verzoeker geeft aan dat hij kennis heeft "die alleen mensen die er gewoond hebben kunnen weten". Volgens verzoeker tonen de details die hij vertelde tijdens zijn gehoor aan dat hij "weldegelijk van Somalië afkomstig is" en dat hij dergelijke antwoorden en informatie onmogelijk kon verschaffen indien hij "niet effectief van Somalië afkomstig is en de situatie er niet zelf beleefd zou hebben". Hij stelt: "Verwerende partij heeft ervoor gekozen om te fixeren op de vragen die verzoekende partij niet kon antwoorden en houdt in de bestreden beslissing geen enkele rekening met de antwoorden die verzoekende partij wel kon geven."

Hij benadrukt verder dat "vanaf het begin van het gehoor duidelijk dat verzoekende partij onwel was". Hij stelt dat hij "zich niet al te best voelde, dit viel ook de protection officer op. Ook gaf verzoekende partij aan hoofdpijn te hebben.". Hij meent dat de commissaris-generaal "bijzonder onzorgvuldig te werk (is) gegaan, zeker gezien het feit dat verwerende partij zelf opmerkte dat verzoekende partij onwel en verward was en rooddoorlopen ogen had". Volgens verzoeker diende minstens een tweede gehoor georganiseerd te worden om hem "de kans te geven om in een gezonde toestand haar relaas te doen en op de vragen te antwoorden".

Verzoeker gaat in op zijn beweerde problemen met de Al Shabaab.

Hij vraagt de bestreden beslissing te hervormen, van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is

voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 1 januari 1990 geboren te zijn dorp Yuub in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan, Zuid- en Centraal- Somalië en heel zijn leven daar te hebben gewoond tot zijn vlucht op in maart 2015 (gehoor, p. 5, 21), kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 25 jaar in Bulo Burto, provincie Hiraan, Zuid- en Centraal- Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, sociologische en politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische, socio-politieke en clankennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.5. Zo bleek verzoekers geografische kennis van zijn regio incoherent en foutief. Verzoeker verklaarde dat Yuub in de regio van Jigley en in het district Beledweyne ligt. Hij stelde dat Bulo Comar, Dolo Biiciid, Dolo Qoy(an), Samatare en Caqaboy tussen Jigley en Yuub liggen (gehoor, p. 4), maar uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Dolo Qoy(an) ten noorden van Jigley ligt, dat Dolo Biiciid ten zuiden van Jigley ligt en dat Samatare en Caqaboy op een ruime afstand van Jigley liggen en in een ander district, zijnde Bulo Burte. Verzoekers verklaringen dat Yuub in het district Beledweyne ligt, nabij Jigley gesitueerd is én via Samatare en Caqaboy te bereiken is zijn dan ook onverzoenbaar. Gevraagd de dorpen naar Beledweyne op te sommen vanaf Yuub, noemde verzoeker Don Dheere, Dur Dur, Golow, Jaadley, Bayr, Logo Yelow, Thehey en Macagal (gehoor, p. 5), maar hij bleek echter niet te weten dat er tussen Macagal en Beledweyne nog een aantal dorpen gelegen zijn. Bovendien liet verzoeker opmerkelijk genoeg na dorpen dichterbij zijn eigen dorp te vermelden. Zo noemde hij de dorpen tussen Jigley en Yuub die hij eerder aanhaalde niet (gehoor, p. 4), vergat hij Iskushuo/Iskushub, Dhenle, Qurdun en Dancad te vermelden en beweerde hij nog nooit gehoord te hebben van het dorp Iskushub/Iskushuo kende (gehoor, p. 19).

2.6. Dat de commissaris-generaal *“het verschil tussen dorpen en districten niet goed begrepen heeft tijdens het gehoor”*, zoals wordt voorgehouden in het verzoekschrift, is een loutere bewering die echter geenszins onderbouwd wordt en die evenmin blijkt uit het administratief dossier. Waar verzoeker zich in het verzoekschrift afvraagt *“Hoe kan verwerende partij eerst stellen niet te weten waar het dorp van verzoekende partij gelegen is, om dan tegelijkertijd te stellen dat zij niet de dorpen in haar omgeving opsomt??”*, antwoordt de Raad dat het feit dat de commissaris-generaal het dorp Yuub niet op een kaart kon terugvinden, niet verhindert dat verzoekers eigen verklaringen (over de onderlinge situering van omliggende dorpen) aan elkaar of aan objectieve informatie getoetst worden, noch dat de vastgestelde incoherenties in zijn beweerde herkomst ondermijnen.

2.7. Ook verzoekers gebrekkige kennis over clans in Somalië ondermijnt zijn beweerde herkomst. Zo is het frappant dat verzoeker beweerde dat er in zijn regio van herkomst geen clanconflicten zijn (gehoor, p. 13) en dat Somaliërs die daar wonen geen problemen hebben onderling (gehoor, p. 21), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat in verzoekers district in Beledweyne verschillende clanconflicten worden uitgevochten waarbij veel dodelijke slachtoffers vallen. Verder gaf verzoeker aan dat in zijn regio Gaaljecel en Hawadle wonen, maar stelde hij verkeerdelijk dat de Gaaljecel-clan niet onder de Hawiye vallen (gehoor, p. 12), terwijl het tegendeel uit de informatie in het administratief

dossier blijkt. Hij kon evenmin aangeven tot welke clan de Hawadle-clan behoren (gehoor, p. 13), hoewel uit voornoemde informatie blijkt dat de Hawadle-clan een onderdeel zijn van de Hawiye en verzoekers eigen clan, de Badi Adde, zelf een subclan van de Hawiye zijn. Gevraagd naar de meerderheidsclans in Somalië, noemde verzoeker drie clans, met name Hawiye, Darood en Isaaq (gehoor, p. 24-25). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de Somalische meerderheidsclans Dir, Isaaq - waarover twijfel bestaat of ze al dan niet tot de Dir behoren - Darod en Hawiye zijn en dat meestal Rahanweyn (ook wel Digil & Merifle geheten) hieraan worden toegevoegd. Dergelijke onwetendheid over de clansituatie in zijn regio en over de clans in zijn omgeving en in Somalië in het algemeen is frappant, gezien de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten.

2.8. Voorts bleek verzoeker niet op de hoogte van de machthebbers in zijn regio Hiraan en in Beledweyne. Buiten Dhuxul Hussein Abdi - waarover hij geen verdere informatie kon geven (gehoor, p. 27) - kon verzoeker geen Al-Shabaab leiders in Hiraan opnoemen. Nochtans zijn er Al-Shabaab leiders van Hiraan, zoals Yusuf Ali Ugaas en Sheikh Mohamed Mire, bekend en worden hun namen gebruikt in de pers, in tegenstelling tot verzoekers bewering dat de namen van Al Shabaab leiders in Hiraan niet worden weergegeven. Gevraagd naar Al-Shabaab leden in Somalië noemde verzoeker enkel Godane en Sheikh Dahir Robow Mansur (gehoor, p. 27), maar uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er geen Al-Shabaab leider bekend is met de naam Sheikh Dahir Robow Mansur. Verder kon verzoeker niet aangeven wanneer de regering de macht overnam van Al-Shabaab in Beledweyne (gehoor, p. 25-26). Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat Beledweyne begin 2012 bevrijd werd. Ten slotte bleek verzoeker onwetend over Osman Abdi Qallafow (gehoor, p. 15), de districtscommissaris van Beledweyne in 2014, en stelde hij foutief dat Abdifatah Hassan Afrah de leider van Beledweyne is, terwijl uit de informatie blijkt dat hij de gouverneur van Hiraan is (gehoor, p. 16). Van verzoeker, een 25-jarige man, kan nochtans verwacht worden dat hij de opeenvolgende machthebbers en krijgsheren - desnoods niet chronologisch, noch volledig - kan toelichten, weet wie hij moet vrezen en naar wie hij zijn professionele activiteiten dient aan te passen. Verzoeker zou desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moeten kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen zijn regio onder controle hadden, gezien dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal is. Met zijn onbekendheid met Al-Shabaab ondergraaft verzoeker zelf zijn beweerde vlucht omwille van deze groepering.

2.9. Nog frappanter zijn verzoekers foutieve verklaringen over de seizoenen in Somalië. Verzoeker beweerde immers veehouder te zijn tot aan zijn vertrek in maart 2015, maar kon geenszins op correcte wijze de seizoenen in zijn land van herkomst beschrijven. Hij verklaarde zelfs: *"Ik zou het niet weten wat het weer was, het was gewoon warm."* (gehoor, p. 10). Hij noemde Jilaal, maar plaatste dit seizoen tijdens maanden Zaka en Safar, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het op dat moment regenseizoen of Gu is (gehoor, p. 9). Het regenseizoen situeerde verzoeker dan weer in Soon, terwijl uit voornoemde informatie blijkt dat het dan droogseizoen Jilaal is (gehoor, p. 9). Dat verzoeker over dergelijke basisaspecten en ervaringen van zijn leven in zijn beweerde land van herkomst foutieve verklaringen aflegt, ondermijnt de gehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Voorts zijn dergelijke gegevens cruciaal voor herders en veehouders. Verzoeker ondergraaft dan ook op dit punt opnieuw de waarachtigheid van zijn profiel van Somalische veehouder.

2.10. Ten slotte wist verzoeker de gangbare benaming van het Somalisch geld niet en kon hij niet aangeven wat er op de achterkant van het biljet staat (gehoor, p. 8).

2.11. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker kennis heeft *"die alleen mensen die er gewoond hebben kunnen weten"*, dat de details die hij vertelde tijdens zijn gehoor aantonen dat hij *"weldegelijk van Somalië afkomstig is"*, dat hij dergelijke antwoorden en informatie onmogelijk kon verschaffen indien hij *"niet effectief van Somalië afkomstig is en de situatie er niet zelf beleefd zou hebben"* en dat *"Verwerende partij heeft ervoor gekozen om te fixeren op de vragen die verzoekende partij niet kon antwoorden en houdt in de bestreden beslissing geen enkele rekening met de antwoorden die verzoekende partij wel kon geven."*

Verzoeker heeft duidelijk een inspanning gedaan om theoretische en dus abstracte kennis (namen van dorpen) in te studeren maar hij is nagenoeg onbekend met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals zijn directe geografische omgeving, de situering van verschillende dorpen onderling, de clansituatie, de lokale machtshebbers, de

seizoenen en het gebruikte geld. Voornoemde flagrante onwetendheden en fouten loochenen wel degelijk volledig verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio.

2.12. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat *“vanaf het begin van het gehoor duidelijk dat verzoekende partij onwel was”*. Verzoeker stelt dat hij *“zich niet al te best voelde, dit viel ook de protection officer op. Ook gaf verzoekende partij aan hoofdpijn te hebben.”*, dat de commissaris-generaal *“bijzonder onzorgvuldig te werk (is) gegaan, zeker gezien het feit dat verwerende partij zelf opmerkte dat verzoekende partij onwel en verward was en rooddoorlopen ogen had”* en dat minstens een tweede gehoor diende georganiseerd te worden om hem *“de kans te geven om in een gezonde toestand haar relaas te doen en op de vragen te antwoorden”*.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat hij niet in staat zou zijn (geweest) om gehoord te worden in het kader van zijn asielpprocedure, noch dat de door hem voorgehouden *“onwel zijn”, “hoofdpijn”* en *“rooddoorlopen ogen”* van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn asielaanvraag.

Bovendien bevestigde verzoeker op het einde van het gehoor dat hij de tolk goed begrepen had, dat hij alle gestelde vragen begrepen heeft en dat hij alle problemen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Somalië heeft kunnen vertellen (gehoor, p. 31). Zowel verzoeker als zijn raadsman lieten overigens na melding te maken van zijn gezondheid of geestelijke toestand, toen hen die kans geboden werd op het einde van het gehoor (gehoor, p. 31-32).

Ten slotte merkt de Raad nog op dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal wel in staat bleek bepaalde theoretische kennis weer te geven, zoals ook wordt bevestigd in het verzoekschrift, waarin beweerd wordt dat verzoeker details vertelde tijdens zijn gehoor die aantonen dat hij *“weldegelijk van Somalië afkomstig is”*. Hieruit kan geen problematische (mentale) gezondheid maar wel een duidelijke alertheid blijken. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn gezondheid of geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

2.13. De ter terechtzitting neergelegde *“Declaration of Nationality”* van 18 februari 2016 kan bovenstaande vaststellingen echter niet wijzigen.

Dienaangaande kan uit de *“COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van 1 april 2014, door de commissaris-generaal neergelegd ter zitting, immers blijken dat *“In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij “roots” met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), “living contacts”, naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.”*. Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. De neergelegde stukken geven immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als

(buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan in onderhavige procedure bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine.

Verzoeker kan aldus mits het neerleggen de *"Declaration of Nationality"* van 18 februari 2016 van de Somalische ambassade zijn land van herkomst niet aantonen. Bovendien stelt de *"COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten"*. Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkocht" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft *"De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen."*, zodat er tevens onwaachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

Aldus concludeert de Raad dat de *"Declaration of Nationality"* van 18 februari 2016 - waarvan de Raad niet betwist dat deze stukken werden uitgereikt door de Somalische ambassade -, naar de inhoud toe, niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont hij niet aan waar hij voorheen verbleef en welke nationaliteit hij had voor hem ook de Somalische nationaliteit zou zijn toegekend.

2.14. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst. Er kan bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde problemen met de Al Shabaab, die hij daar gekend zou hebben.

2.16. Er kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.17. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië en voor zijn huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.18. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK